

zena státní nákupna oděvních potřeb, jejíž účelem bylo získati tyto potřeby a přikázati je za peníze státním zaměstnancům, ať jsou v činné službě nebo ve výslužbě. Vzhledem k tomu nepadá pak také na váhu, že nebylo mezi žalobkyní a žalovaným erárem výslovně ujednáno, že jejím propuštěním z úřadu stal se celý nedoplatek splatným.

Čís. 1316.

Sudiště § 100 j. n. vztahuje se též k návrhu manžela, by druhý manžel byl podle § 13 c) rozluk. zák. vyzván k návratu do manželského společenství.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1921, Nd I 676/21.)

Nejvyšší soud zamítl návrh manželky, by podle § 28 j. n. určen byl tuzemský, místně příslušný soud pro právní věc, týkající se vyzvání jejího manžela dle § 13 c) zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n., by se vrátil do společné domácnosti.

Důvody:

Navrhovatelka zamýšlí dle obsahu předloženého podání, vznésti proti svému choti žalobu o rozluku manželství dle § 13 c) zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n., a domáhá se určení místně příslušného soudu pro vyzvání dle tohoto zákonného ustanovení. Avšak podle článku I. a) vládního nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n., dlužný návrh na vyzvání druhého manžela, by se vrátil do manželského společenství, podati u soudu, příslušného provéstí spor o rozluku manželství; tímto soudem pak jest, jsou-li údaje navrhovatelčiny o domovské příslušnosti a o bydlišti manželů správné, podle prvního odstavce § 100 j. n. ve znění zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n., zemský civilní soud v Praze. Na druhý odstavec tohoto § 100 navrhovatelka poukazuje mylně, neboť tento vztahuje se na žádosti o rozluku manželství a na žaloby jen tenkrát, když druhý manžel po sňatku zřekl se nebo pozbyl státního občanství československého. Není zde tedy podmínek § 28 j. n.

Čís. 1317.

Tím, že rozvedení manželé ujednali se na určitém výživném, na jehož výši měly býti pozdější změny majetkového stavu toho kterého manžela bez vlivu, odpoutal se nárok naň od majetkového stavu manželova.

K pojmu plniště a platiště.

Tím, že zavázaný — nejša úmluvou k tomu povinen — platil výživné v korunách československých — nevzal ještě na sebe závazek platiti i na dále v této měně.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1921, Rv II 83/21.)

Žalovaný zavázal se notářským spisem daným ve Vídni 26. října 1916 platiti žalobkyni výživné jejímu stavu přiměřené 3000 K, prvního každého měsíce na platebním místě, které mu bude udáno. Místo plnění ve spise